

er i Landets, Hærens og Folkets Interesse, og efter den Udtalelse, som den høitærede Conseilspræsident er fremkommen med, og som jeg fuldkommen troer i enhver Henseende, saa forekommer det mig heller ikke, at Ministeriet som saadant kan have Noget imod denne Sags Fremme, men at det, da det ikke er til at dable for, hvad der er foresaldet i denne Sag, med os maa kunne mødes i Duffet om at faae Sandheden i og Sammenhængen med Alsaffairen oplyst.

Conseilspræsidenten: I Anledning af det, der fremkom fra den ærede sidste Taler, som væsentlig holdt sig til det Resultat, som man tilsigter med Nedsættelsen af en Commission, skal jeg bemærke, at jeg troer, at den Frugt, som formodentlig vil komme ud deraf, vil blive høist kummerlig. Der er af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremhævet, at det kun skulde være en Prøvelse og ikke nogen Dom. Jeg giver ærede Medlemmer at betænke, hvad der, forudsat at der er skeet Misgreb, som jo altid finde Sted, og Forseelser, vil komme ud ved en Repartition af disse Misgreb og Forseelser paa de enkelte Indvidter, om Staten virkelig kan siges derved at opnaae nogensomhelst Fordeel, og om man derved vil opnaae nogensomhelst Fordeel for Officeersstanden. Det undrer mig forøvrigt, at den ærede sidste Taler, som jo særlig var kaldet dertil, ikke fremhævede et enkelt Punkt, som af andre Talere er bleven misforstaaet, nemlig min Paastand om, at Nedsættelsen af en sllig blandet Commission i dette specielle Diemed strider imod en ganske bestemt Ret for vedkommende Befalingsmænd til at blive dømt af Officerer, som besidde den dertil fornødne Sagkundskab.

Formanden: Folkethingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. B. Nyholm: Eigeoverfor den høitærede Conseilspræsidents Henvendelse til mig skal jeg bemærke, at jeg selvfølgelig er fuldkommen bekendt med, at det, naar der er Tale om Nedsættelsen af en Krigsret, er en

Ret for enhver Befalingsmand at blive dømt af sine Standsfæller, altsaa at blive dømt ved en Krigsret, men netop fordi Forespørgerne særlig have gjort opmærksom paa, at her ikke er Tale om Nedsættelsen af en dømmende Ret, altsaa ikke om paa nogen Maade at gribe ind som Krigsret, have vi, idet vi væsentlig lagde Vægt paa den historiske, den fuldkomment upartiske, ubestridelige Sandhed, meent, at det kunde være i alle Vedkommendes Interesse, at den Ret, der skulde prøve og undersøge Sagen, ikke blev, hvad vi ere vant til i det militaire Sprog at kalde en Krigsret, men derimod blev en Commission.

Conseilspræsidenten: Jeg skal med Hensyn til den Bemærkning, der nu sidst fremkom og som gik ud paa, at det kun har været det ærede Medlem om at gjøre at faae den historiske Sandhed frem, kun udtale, at jeg er fuldstændig overbevist om, at denne ikke vil naaes ad denne Vej. Jeg tvivler aldeles ikke om, at det ikke har været de ærede Forespørgeres Hensigt i den Henseende at ville træde Noget for nær, men at det blot har været deres Hensigt at faae Sandheden frem; men jeg skal henstille til Enhvers rolige Overveelse, om de ville faae noget Menneffe til at troe det.

Udler: Jeg staaer i den Henseende fuldstændig paa det samme Standpunkt som mine ærede Medforespørgere baade i Duffet om, at Thinget maa afgive et Botum i denne Sag, og den hele Betydning, de tillægge denne Undersøgelse; men der er et Standpunkt, hvor idetmindste ikke den Anskuelse er kommen frem, som jeg troer har givet Anledning til nærværende Forespørgsel, og det følger af sig selv, at, naar saa skæbnesvangre og alvorlige Begivenheder som Alsaffairen have hvilet saa længe, saa har der været Noget, som har foranlediget Sagens Fremdragen nu, og det er ganske rigtigt, som de ærede andre Forespørgere have sagt: Der har ikke ligget noget personligt Hensyn, nogen personlig Hensigt i Forbindelse med Afstedigelsen af Oberst Myhre, — jeg har ikke noget personligt Bekjendtskab til ham, jeg har ikke havt den Gæde at see